

РЕШЕНИЕ

№ 471

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 30.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **7519** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от ЗМВР вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 489700-2224/13.06.19г на П. Д. В. от [населено място] с проц. представител адв. Г.Т. против Заповед № 8121К-9688/28.05.19г на Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „ забрана за повишаване в длъжност за срок от 1 година“, на осн. чл. 194 ал.2 т.2 / неизпълнение на служебните задължения/ вр. чл. 197 ал.1 т.4 вр. чл. 201 ал.1 т.2 /системни нарушения на служебната дисциплина/ вр. т.6 предл. второ / неоправдано забавяне на наказателно производство/ вр. чл. 204 т.1 вр. § 1 т.22 от ДР на ЗМВР/ три или повече нарушения, извършени в продължение на една година/.

В жалбата се твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон и в противоречие с целта на закона, като се моли за отмяната ѝ. Твърди се, че заповедта е издадена след изтичане на сроковете по чл. 195 ал.1 от ЗМВР и чл. 69 от Инструкцията, като липсва посочване кои указания на прокурор не са били изпълнени и това пречат правото на защита на наказания. В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата/пълномощията от адв. Т. са оттеглени в хода на делото/, моли за присъждане на разноски/10лв дър.такса и общо 44.50лв за копия от преписката/ и поддържа писмени бележки/аналогични на устното изложение/. Сочи, че заповедта е от 28.05.19г за нарушения в периода 19.10.17г-16.05.18г, като при издаването ѝ е била изтекла повече от година от крайната дата на нарушенията 16.05.18г., както и двумесечен срок от откриване на нарушението. Липсват задъл.реквизити по чл. 210

ал.1 от ЗМВР. Възраженията на лицето са отхвърлени голословно, без да са разгледани и мотивирано отхвърлени, не може да се установи идентичност между фактически и правни основания поради липсата на конкретика в описване на извършените нарушения.

Ответникът - Министъра на вътрешните работи, се представлява в съдебно заседание от ю.к. Й., като оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в максималния размер на 200лв. Сочи, че заповедта е издадена в сроковете по чл. 195 ал.1 от ЗМВР, тъй като материалите от преписката са постъпили при ответника на 20.05.19г, а заповедта е от 28.05.19г. Възраженията са били обсъдени, но не са уважени поради липсата на представени към тях доказателства и поради неоснователност. Заповедта съдържа конкретно описание на всяко едно нарушение.

Относно родовата подсъдност: Разпоредбата на чл. 132 от АПК определя родовата подсъдност и посочва кои дела са подсъдни на административните съдилища и кои на Върховния административен съд. В ал. 2, точка 2 (доп. ДВ, бр. 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), е предвидено на ВАС да са подсъдни оспорванията срещу актовете на Министерския съвет, министър-председателя, заместник министър-председателите и министрите, издадени при упражняване на конституционните си правомощия по ръководство и осъществяване на държавното управление; в случаите, предвидени в закон, както и когато тези органи са делегирали правомощията си на съответните длъжностни лица, издадените от тях административни актове се оспорват пред съответния административен съд. Въз основа на горесцитирания текст следва да се приеме, че на Върховния административен съд са подсъдни само определена категория актове, издавани от Министерския съвет, министър-председателя, заместник министър-председателите и министрите, и това са тези актове по упражняване на конституционните им правомощия по ръководство и осъществяване на държавното управление.

Съдът намира, че жалбата е депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на АПК и ЗМВР, поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от кадровата справка, към датата на обж. заповед В. е на длъжност „младши разследващ полицай“ в група „Разследване на криминални престъпления“ в сектор „Разследване“ на 04 РУ-СДВР, като е постъпил на работа в 04 РУ на 03.09.18г, съгл. заповед от 20.08.18г. Първоначално е постъпил на работа в МВР на 05.09.17г, на длъжност „младши разследващ полицай в РУ“ в РУ Б., в сектор „Разследване - РУ Б., РУ П., РУ Е.“ към отдел „Разследване“ на ОДМВР-С.. Не е награждаван, а е дисц. наказан с „порицание“ за срок от 6 месеца съгл. заповед № 517з-2081/06.07.18г на Д-ра на ОДМВР-С.. Няма данни да е обжалвана, поради което Съдът приема, че заповедта за това наказание е влязла в сила на 27.07.18г/при връчване на 12.07.18г/, т.е. след извършване на процесните по това производство нарушения /най-късното на 25.05.18г, ще се коментира по-долу/. Срещу подпис е запознат с дл. характеристики на 05.09.17г и 26.01.18г./в РУ-Б./.

На 21.05.18г мл.прокурор С.Е. от РП-Б. депозирала жалба до Директора на ГД“НП“-МВР, че В. не е изпълнявал постановленията ѝ като наблюдаващ прокурор от РП-Б. по 5 бр. ДП по описа на РУ-Б. /ДП № 427/17, ДП № 356/17г, ДП № 410/17г,

ДП № 447/17г и ДП 88/18г/- за времето докато е работил в РУ-Б.

Със заповед № 3286з-2110/25.05.18г на Директора на ГД“НП“ е разпоредено извършване на проверка по жалбата, като е назначена Комисия по случая. Изготвена е от Комисията докладна от 21.06.18г, изпратена на 22.06.18г на Директора на ОДМВР.

Със Заповед № 517з-2279/17.07.18г на Директора на ОДМВР-С. била разпоредена проверка за допуснати от В. дисц. нарушения, изразяващи се в неизпълнение постановленията на наблюдаващ мл.прокурор С.Е. от РП-Б. по 5 бр. ДП по описа на РУ-Б. /ДП № 427/17, ДП № 356/17г, ДП № 410/17г, ДП № 447/17г и ДП 88/18г/.Определена била и Комисия за проверка. В. депозирал сведение по чл.

205 ал.2 от ЗМВР на 27.07.18г. С писмо от 27.07.18г Директорът на ОДМВР поискал от РП-Б. да се осигури достъп на Комисията до петте ДП.С писмо от 27.07.18г мл.прокурор Е. разрешила Комисията да направи копия от документите по петте ДП. Резултатите от проверката били отразени в Справка № 517р-13206/16.08.18г на ОДМВР-С., връчена на В. на 17.08.18г. В. депозирал обяснение на 03.09.18г.

С писмо от 11.09.18г Директорът на ОДМВР-С. изпратил събраните материали от проверката на Директора на СДВР /тъй като В. встъпил в длъжност в 04 РУ-СДВР на 03.09.18г/. С покана от 26.10.18г/връчена на 31.10.18г/ Директорът на СДВР изискал от В. писмени обяснения на осн. чл. 206 ал.1 от ЗМВР, като В. депозирал писмени обяснения на 01.11.18г.

В предложение № 513р-97080/20.11.18г на Директорът на СДВР до Министъра на вътр. работи има описание на нарушения по петте ДП, твърди се наличието на извършени няколко отделни дисц. нарушения /по различни хипотези на ЗМВР/ , вкл. неизпълнение на задълженията по типова дл. характеристика № 3286р-3407/22.01.18г и неизпълнение разпоредбите на ЗМВР, като се предлага налагане на 1 дисц. наказание „ забрана за повишаване в длъжност за срок от 1 година“.

Със Заповед № 8121К-11469/28.12.18г на М-ра на вътр. работи, изменена със Заповед № 8121К-8411/05.04.19г и Заповед № 8121К-8827/22.04.19г, е разпоредена проверка /на осн. чл. 205 ал.2 от ЗМВР и във връзка с предложението № 513р-97080/20.11.18г на Директора на СДВР/ , относно изложените в предложението предварителни данни за системни нарушения на служ. дисциплина от страна на В. като служител на СДВР , извършени в периода 2017-2018г, по възложени му за разследване ДП № 427/17, ДП № 356/17г, ДП № 410/17г, ДП № 447/17г и ДП 88/18г, изразяващи се в неизпълнение на задължението на разследващ орган по чл. 203 ал.1 и 2 от НПК / Разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването.Разследващият орган е длъжен в най-кратък срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора/, като не е изпълнил указанията на наблюдаващия прокурор по тези ДП и така е нарушил тяхната задължителност по чл. 197 от НПК / Писмените указания на прокурора до разследващия орган са задължителни и не подлежат на възражение/. Със Заповед № 8121К-11469/28.12.18г на М-ра на вътр. работи е назначена и Комисията за проверка на изнесените в предложението данни.Тази заповед е връчена на В. на 12.04.19г.

С писмо от 21.03.19г ДЧР-МВР отправя питане до Директора на СДВР относно хода на проверката. В докладна от 22.03.19г на Председателят на Комисията до Директора на СДВР се сочи, че назначената Комисия не е запозната с Заповед № 8121К-11469/28.12.18г на М-ра на вътр. работи, респ. не е извършвала проверка, респ.

се моли за удължаване на срока за проверка. В докладна от 25.03.19г на член на Комисията/Г./ до Директора на СДВР се сочи, че назначената Комисия не е запозната с Заповед № 8121К-11469/28.12.18г на М-ра на вътр. работи, респ. не е извършвала проверка, респ. се моли за удължаване на срока за проверка. На 26.03.19г Директорът на СДВР предлага на М-ра да се удължи срока за проверка. Видно от предложението, Заповед № 8121К-11469/28.12.18г на М-ра на вътр. работи за извършване на проверка и назначаване на Комисия изобщо не е била връчена на Председателя на Комисията и на един от членовете на Комисията.

С последващата Заповед № 8121К-8411/05.04.19г на М-ра е удължен срока за проверката и се изменя частично установената факт. обстановка и правната квалификация на нарушенията. Тази заповед е връчена на В. на 12.04.19г. На 12.04.19г Директорът на СДВР отново предлага на М-ра да се удължи срока за проверка и да се замени член на назначената Комисия поради обективна невъзможност на същия да участва в работата ѝ. С писмо от 12.04.19г на Председателя на Комисията са предоставени от СДВР материалите по проверката.

С последваща Заповед № 8121К-8827/22.04.19г на М-ра отново се удължава срока за проверка и се сменя член на Комисията. Заповедта е връчена на В.. На 22.04.19г на Председателя на Комисията е предоставена справка от СДВР относно дните с отсъствия на В. - справката е за периода 01.01.17г-01.09.18г/л.78/, като видно от нея в този период е ползвал общо 7 дни отпуск /няма отсъствия по други причини/. На 23.04.19г на Председателя на Комисията е предоставена от СДВР кадровата справка на В. и подписаните от него два протокола за запознаване със специф. дл. характеристика. С писмо от 16.04.19г Председателят на Комисията моли наблюдаващия прокурор от РП-Б. по петте ДП /всички по описа на РУ-Б./ да предостави на Комисията достъп до петте ДП. Посочено е, че поради преместване на В. в 04 РУ-СДВР проверката се прави от СДВР, но касае дейността му в РУ-Б. към ОДМВР-С. /следователно в периода 05.09.17г до 20.08.18г-бел. на съда/. С писмо от 22.04.19г Районният Прокурор на РП-Б. дава съгласие Комисията да се запознае с петте ДП.

С покана от 24.04.19г/връчена същия ден/, на осн. чл. 206 ал.1 от ЗМВР В. е поканен от Комисията да даде писмени обяснения в срок от 24 часа. В. депозира писмено обяснение от 25.04.19г. С протоколи от 02.05.19г новите двама членове на Комисията са запознати с извършеното до момента от Комисията по разпоредената проверка. По делото /л.93-л.177, л.237-261, л.301-л.420/ са приложени материалите по петте ДП. За резултатите от разпоредената проверка, назначената Комисия е изготвила Справка № 513р-36141/03.05.19г до М-ра. В. е запознат с нея на 03.05.19г, като е депозирал писмено Възражение на 07.05.19г. Комисията е издала Становище от 13.05.19г по възражението на В., което му е връчено на 22.05.19г.

С писмо изх. № 513р-39131/19/13.05.19г Директора на СДВР изпраща на М-ра на вътр. работи материалите по разпоредената проверка.

С Писмена покана от М-ра от 20.05.19г /връчена на 22.05.19г/ В. е поканен да се запознае със Становище № 513р-39127/13.05.19г на СДВР, като в срок от 24 часа депозира писмени обяснения до Министъра на вътр. работи. В. депозира писмено обяснение до Министъра на 23.05.19г.

Издадена е обжалваната Заповед № 8121К-9688/28.05.19г на Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „ забрана за повишаване в длъжност за срок от 1 година“, на осн. чл. 194 ал.2 т.2 / неизпълнение на

служебните задължения/ вр. чл. 197 ал.1 т.4 вр. чл. 201 ал.1 т.2 /системни нарушения на служебната дисциплина/ вр. т.6 предл. второ / неоправдано забавяне на наказателно производство/ вр. чл. 204 т.1 вр. § 1 т.22 от ДР на ЗМВР/ три или повече нарушения, извършени в продължение на една година/.Връчена е на В. на 10.06.19г, жалбата до съда е от 13.06.19г.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК ,от компетентността на Съда е да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия съгл. чл. 204 т.1 от ЗМВР.

Заповедта е издадена при спазване на общото изискване на чл. 59 ал.1 от АПК за писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Неоснователно е възражението за немотивираност на акта. Всички относими факти се съдържат в заповедта, като проверката дали те кореспондират на посочените от ответника правни основания е въпрос на материална законосъобразност на акта.

Съдът намира, че заповедта е издадена и при липсата на допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, като при издаването ѝ са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая по чл. 35 от АПК, като правото на защита на вацов не е нарушено. Ясно са посочени конкретни постановления на набл. прокурор по конкретни ДП и сроковете за изпълнението им от В., както е посочена ясно и пълната липса на изпълнение по някои от тях или частичното,неточно или забавено изпълнение по други. В самите 5 бр. постановления за отстраняване на В. също се съдържа ясно описание какво точно от предходни постановления по конкретното ДП не е било изпълнено, а съгл. практиката на съдилищата-фактическите основания на акта може да се съдържат и в материалите от адм. преписка. Съдът намира, че В. е разбрал, и то правилно, за какви нарушения се води дисц. производство срещу него, като е депозирал общо 6 бр. писмени обяснения в хода на дисц. производство. Връчвани са му всички заповеди и изготвени справки със събрани доказателства в хода на адм. производство, като спец. проц.норми на ЗМВР също не са нарушени/освен общите на АПК/.

Съдът намира обаче заповедта за материално незаконосъобразна по следните съображения:

Видно от документите, част от петте ДП /л.93-л.177, л.237-261, л.301-л.420/, с 5 бр. Постановления на наблюдаващия прокурор от РП-Б. /С.Е./, издадени в периода 14-25.05.18г , В. е отстранен от 5те ДП /ДП № 427/17, ДП № 356/17г, ДП № 410/17г, ДП № 447/17г и ДП 88/18г/. Следователно най-късно извършеното от него нарушение/по общо петте ДП/ би могло да е извършено на 25.05.18г/когато е отстранен и от последното ДП/л.119/. Най-рано от петте ДП му е било разпределено ДП № 356/17г – на 19.10.17г, като първият срок, който му е даден с Постановление на набл. Прокурор /не само по това ДП, а по петте ДП/, е изтичал на 05.12.18г. Следователно първото нарушение /по общо петте ДП/ би могло да е извършено едва на 06.12.18г /с изтичане на срока на първото указание/. От горното следва извода, че

нарушенията по петте ДП биха могли да са извършени в максималния период 06.12.17г- 25.05.18г /когато е работил в РУ-Б./.

Заповедта е издадена от Министъра на вътр. работи /чл. 204 т.1 от ЗМВР/, въпреки, че е можело да бъде издадена и от ръководител на структура по чл. 37 от ЗМВР /чл. 204 т.3 от ЗМВР/, поради факта, че е наложено наказание от вида по чл. 197 ал.1 т.4 от ЗМВР, по отношение на младша изп. длъжност. Това има значение поради следното:

Съгл. чл. 196 от ЗМВР „ Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, **когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган**“. Въпросът в случая е кой е компетентния дисциплинарно-наказващ орган. Съдът намира, че предвид факта, че до 03.09.18г /когато е встъпил в 04 РУ-СДВР/, В. е работил в РУ-Б. като „мл. разследващ полицай“, за него **ръководител на структура по чл. 37 от ЗМВР /чл. 204 т.3 от ЗМВР/ е бил Директора на ОДМВР-С..** При него докладната на Комисията, назначена от Директора на ГД“НП“, ведно с всички събрани доказателства от проверката, е постъпила с входящ номер **на 26.06.18г /л.214/**, като първата положена резолюция е от 27.06.18г./тогава В. все още работи в РУ.Б./ . Следователно, **на 26.06.18г орган, компетентен да наложи дисциплинарното наказание / Директора на ОДМВР-С./ , е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя /** когато материалите от дисциплинарното производство, развило се първоначално пред ГД“НП“, са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган по чл. 204 т.3 от ЗМВР/. Съгл. чл. 195 ал.1 от ЗМВР „ Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му“. Ако последното нарушение би могло да е извършено най-късно на 25.05.18г/при отстраняването на В. и от последното ДП/, и е открито от комп.орган на 26.06.18г, то **двумесечният срок би изтичал на 27.08.18г – раб.ден /В. още е на работа в РУ-Б./, а едногодишният срок би изтичал на 27.05.19г- раб.ден. Обжалваната заповед е от 28.05.19г,т.е. 1 ден след едногодишния срок.** Но съгл. чл. 195 ал.3 от ЗМВР, сроковете не текат по време на отсъствие по изброените причини в нормата. Видно от справката за отсъствия на В./л.79/, в двумесечния срок 26.06-27.08.18г, В. не е отсъствал, следователно **двумесечният срок действително е изтекъл на 27.08.18г.** В едногодишния срок от 25.05.18-27.05.19г , В. е ползвал общо **7 дни платен отпуск.** Тези 7 дни отпуск **удължават едногодишния срок и той е изтекъл на 03.06.19г.**

Съгл. чл. 195 ал.1 от ЗМВР „ Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението **и** не по-късно от една година от извършването му.Следователно заповедта от 28.05.19г е издадена при **спазване на едногодишния срок, но извън двумесечния срок по чл. 195 ал.1 от ЗМВР**, а законодателят е предвидил **кумулятивното наличие и на двата срока, за да може да бъде търсена дисциплинарна отговорност и възможността за това да не е погасена.** Като е наказал дисциплинарно В. на 28.05.19г , при погасена възможност за търсене на дисц. отговорност на 27.08.18г, ответникът е издал материално-незаконосъобразна заповед. До това нямаше да се стигне, ако компетентният дисц.нак.орган по чл. 204 т.3 от ЗМВР/Директора на ОДМВР/, беше издал заповед за налагане на дисц. наказание до 27.08.18г/В. е постъпил в СДВР чак на 03.09.19г/. **Директорът на ОДМВР е следвало да приключи дисц. производство до 27.08.18г /при готова справка и всички**

събрани доказателства на 16.08.18г, връчени на В. на 17.08.18г/, съгл. чл. 20 от Инструкция № 8121з-470/27.04.15г/л.281/, вместо чак на 11.09.18г да изпраща всички събрани доказателства на Директора на СДВР. Следователно **неправилно е процедирано по чл. 21** от тази Инструкция, а е следвало да се приключи дисц. производство до 27.08.18г. от директора на ОДМВР/преди постъпване в СДВР на 03.09.18г/.

Заповедта като мат.незаконосъобразна следва да се отмени, а предвид изхода на делото, на жалбоподателя на осн. чл. 143 ал.1 от АПК да се присъдят разноски- 10лв дър.такса и 44.50лв за копия от преписката.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121К-9688/28.05.19г на Министъра на вътрешните работи, по жалба вх.№ 489700-2224/13.06.19г на П. Д. В. от [населено място].

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на П. Д. В. от [населено място] сумата от 54.50 лв /петдесет и четири лева и петдесет стотинки/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на осн. чл. 211 вр. чл. 197 ал.1 т.4 от ЗМВР.

Съдия: